

Ὁ κύριος Θανάσης ὁ Λοκρὸς παραποῦδ' ἡμᾶς σκάνει,
 μὲ τῆς οὐκονομίας του κ' αὐτὸς τὸ παρακάνει.

Κι' ἂν μέτρα περιουλογῆς
 λαμβάνωνται δρακόντεια,
 μὴ πρέπει τέκνα τέτοιας γῆς,
 νὰ ῥέψωμεν ἀκόντια.

Ἐμπρός... ὅτ' ἤχρηνα τὰ πτωχὰ
 νὰ ῥεῖσμε τὸν δίσκο,
 κ' ἄχ' ἡ κοιλία μας μοναχὰ
 νὰ παῖξη Καραῖοκο.

Ἄστε καιρὸ, ποῦ θιάλεξαν γὰρ τὴν ἀναβολή,
 τώρα ποῦ κόβεται γὰρ μᾶς Δύσις κ' Ἀνατολή,
 ποῦ πρέπει σήμερα καθεὶς νὰ ῥεῖη τὸν λιθόρι,
 νὰ γίνῃ γίγας Τόφραλος γιὰ νὰ σηκώσῃ βάρη,
 καὶ νὰ σηκώσῃ περὶ τὸν εἰς ἔθνος, πλάτος, μήκος,
 καὶ τῆς φυλῆς τὴν δύναμιν νὰ δεῖξη καὶ τὸ νεῖκος.

Τὶ καιρὸς γι' ἀναβολή,
 ἐνθ' ὄρασις μᾶς καλεῖ
 μὲ καίνας χαμοσούσους.

Ἐνθ' ἠέλλουν ταλαράδες
 γιὰ ν' ἀφήσουνε καρδέες
 καὶ νὰ κάρουνε κοίτους.

Ἄστε καιρὸ, ποῦ θιάλεξαν νὰ μᾶς τοὺς ἀναβάλλον,
 τώρα ποῦ φίλοι μας θερμοὶ
 θὰ βροῦν γιὰ τούτους ἀφορμῆ,
 καὶ τὸν ἀναβαλλόμενον καὶ πάλι θὰ μᾶς ψάδουν.

Τώρα ποῦ δαίσαμε κ' ἡμεῖς πᾶς ἔχομ' ἔρωσῳτία,
 τώρα ποῦ κρέκουν καὶ ο' ἡμᾶς ἄγνοαν ἀριστία,
 τώρα ποῦ συνταράσσονται τ' ἀνήχημα στοιχεῖα μας,
 κ' ἀκούμε πᾶς οἱ Βουζγαροὶ ζητοῦν τὴν συμμαχία μας.

Πρέκει νὰ γινούν' Ἀγῶνες
 γιὰ νὰ ὄσῃτε κηδεμόνες,
 κ' ἔσῃτε μόνον συγγενεῖς μας καὶ προστάται μᾶς μεγάλοι
 πᾶς δὲν εἶναι δὲ καὶ τόσο τοῦ Ρωμαίου τὸ χαλί.

Κι' ἂν τὸ γένος τώρα σκάνῃ
 πᾶς θὰ γίνουεν στρατοί,
 μὴ δὲν εἶναι περιττὴ
 τῶν Ἀγόνων ἡ δακνίη.

Ἦτε πάλιν κρῶς Ἀγῶνες δαλλόποδες ὄρασις,
 καὶ μὴν κλαίετε σὺν Ἑβραίοι
 γιὰ καρδέες καὶ γιὰ χροῖη.

Ἦτο κάθε καλληκάρη
 κρῶς τὴν ἀσθίον μιν...
 εἶδε, γένοιτο, μακάρη,
 κ' ἔπατο φορεῖς ἀμην.

**Συνομιλοῦσι μυστικῶς
 καὶ μάλιστα ἀπεκρίθησαν.**

Π. — Ποιοὶ νάναι τούτοι, ποῦδεχονται κατακοινοῦσιν ἡμᾶς;
 Φ. — Σὺν συνομιλοῦσι φαίνονται...
 Π. — Καὶ ποῦ μᾶς κερσμένει.
 Φ. — Θαρρὸ πᾶς εἶναι βουλευταί... μὲ πᾶσι ριπιδί...
 Π. — Ἄλλο τὸ μοῖος φαίνεται πᾶς εἶναι τοῦ Μπουφίδη.
 Φ. — Ἐκείνος δὲν συνομιλεῖ... τοῦ τῶρα φαν ὄρασις...
 Ἐκείνος τὸ δὲ φέρει με τὸν ὄρασις ὅτι... ἔστι.

Π. — Συνομιλοῦσι μυστικῶς θαρρὸ πᾶς ἔφραίνεται.
 Φ. — Γιὰ δὲς κ' αὐτὸν... τῆς Λειβαδίας ὁ Λάπας δὲν σοῦ φαί...
 [νεταί]

Π. — Κι' ἔκεινος πᾶς σοῦ φαίνεται, ποῦ στέκει οὐκεπτικός,
 Φ. — Σὺν Ἀντιπρόεδρος Βουλῆς Μαυρομυγαλικός,
 Π. — Κι' αὐτὸς ἐκεῖ, ποῦ μᾶς κιντὴ μὲ γέλοιο καὶ μὲ χάρη;
 Φ. — Μοῦ φαίνεται σὺν πρόσωπο καὶ μπῶι Καφραντάρη.

Π. — Κι' ἄλλο φθόνου ἀπ' ἐκεῖ
 συνομιλοῦσι Ραλλικοί,
 μὴ καὶ Θεοτοκικοὶ
 καὶ Μαυρομυγαλικοὶ,
 κ' ἄρα μὴ φάλλον μ' ἔταν τόνο,
 ποῦ μὲ κάνει νὰ παγῶνω.

Συναμ. — Ἐμπρός, παιδιὰ τῆς μετασοικας, καθεὶς ἐπιτασάστη,
 κατὰ τῆς εὐρωπῆς.
 Ἐθρῖα περιφέρεια, κακὸ, τρομάρη, φρεκί...
 ἔθρῖα περιφέρεια, θανάτου καταδίκη.
 Ἐθρῖα περιφέρεια, ποῦ μέσ' ὀσ' τὴ Βουλῆ
 θὰ φέρηη κάθε ταλαρὰ καὶ κάθε παραλή.

Τὶ τοὺς κάπνιος νὰ θέλουν ἐκλογαῖς μὲ τὸν Νομὸ
 καὶ μ' αὐταῖς νὰ μᾶς καθίσουν τὸ μαχαίρι' σὺν λαμοῖ;
 Ὅλοι κατὰ τῆς εὐθρῖας λύσσει τὸν γλωσσὸδότη...
 φραντασθῆτε τότε πόσοι θὰ γυρεύουνε ρουσοφῆτι.
 Μὲς ὀσ' τὴ φτώχεια τὴν μεγάλη καὶ τὴν ἀναπαράδη
 ποῦ παραδὲς νὰ κερνοῦμε τούτους ἐκλογαῖς, παιδιὰ;

Τίνος θὰ βαστοῦν τὰ κόπια καὶ κορὸς θάχῃ νὰ ἔοδεῃ
 γιὰ καλῶν ἀντιπροσώπου,
 καὶ γιὰ νὰ περιουδῆ
 μέσ' ὀσ' τοῦ Νομοῦ τοὺς τόπους.

Τότε ποῦ περιοδεῖσαι μὲ λαλούμενα κ' συμπάρα;
 ποῦ λεφτὰ γιὰ θερακίλιδον ἀναρῶματα τοιγάρα;
 Μὲς σ' τοὺς τούτους ψηφοφόρους, μέσ' ὀσ' χιλιάδες γλάρους,
 πᾶς θὰ κἀνωμε βαπτήση, πᾶς θὰ κἀνωμε κουμακάρους;

Ποιὸς σὺν τώρα θὰ μ' πορῆ διαδῆλῃ νὰ κἀνη;
 μῆτε Κάρωνε κανεὶς δὲν θ' ἀνέκη ὀσ' τὴν δακνίη,
 καὶ θὰ λεινῇ κάθε ὄρασις καὶ ζωῆ τῶν ἐκλογῶν,
 καὶ θὰ γίνε' ἕνας κρῶς καὶ νεροβραστος ἀγῶν.

Ποῦ καιρὸς γιὰ τούτους ψήφους νὰ ρωτῆς καὶ νὰ μαθαίνῃς;
 κορὸς ὀσ' τούτους ψηφοφόρους θὰ μ' πορῆ νὰ κἀνῃ χάρη,
 ποῦ κ' ἂν γίνῃς Ἐκατόχῃσι βέβαια δὲν θὰ προφθαίνεις
 νὰ μαλῆτῃς καὶ νὰ σφίγγῃς κῶς ἄμῃτρητα ἔροδῃα;

Ὅλ' αὐτὰ λοιπὸν σφαιρῆτε, κ' ἀνηφῶστε φωνῆ
 γιὰ τὴν κρῶν τὴν ὀσ' τὴν.
 Ἄλλος κανεὶς μὴ στείη,
 βγῶντε τρανὴ λαλιὰ...
 σπῆνῃμά μᾶς ἡ παλῆ,
 κερανὸς δροτροπέλια.

Ἢ φωτῆ μᾶς εἶναι τῶση, ποῦ καὶ Πέλον κἀγους ἔτῃει...
 μᾶρς... ἢ θάνατος ἢ νίη.
 Καὶ κερανὸς σπῆνῃται
 μ' ἄλλους λόγους σφῆνῃται.

Κατάστημα τῶν Μενδρινῶν ἐκ τῶν τελευταίων
 μὲ θαυμασίαν συλλογὴν κλεισθῶν θραυσμάτων.
 Εἰς τὸν Σταδίον τὴν ὁδὸν ἐπιμῆται πολὺ
 κ' εἰκοσι φέρων ἀριθμὸν τοὺς πάντας προσκαλεῖ.

Στὸ Φαρμακεῖον τοῦ γνωστοῦ Μαρινοπούλου τώρα
 αὐτόματα ἐρωσῳτικὰ δὲ βρῆτε μνησῆματα,
 ποῦ γλυκῶν ἀποκόμῃσι πολλῶν γενεῶν φάρμακα
 ἀπὸ σιγῆς τραυματισμοῦς καὶ ἐυραφῶν κοψῆματα.